

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

בכור הניסיונות - ב

מעלת הניסיון

"וידעת עם לבבך, כי כאשר ייסר איש את בנו ד' אלוך מיסרך... למען ענותך ולמען נסותך להיטיבך באחריתך" (דברים ה, ה, טז)

להיטיבך באחריתך - להיטיבך יותר ממלאכי השרת, שנעל ידו הניסיון יהיה מה שבליבך יוצא לפועל, כדי שידע כל מלאך שבדין תהיה מעלתך יותר מן מלאכי השרת.

(ספורנו שם)

"ואל תחשוב מעלתו של אברהם אבינו הייתה גדולה כל כך מצד שקיים כל התורה... שהרי אי אפשר שלא היה בישראל מי שקיים כל התורה, שכבר היו בהן שמתו בעטיו של נחש.

אבל חיבתו הייתה לפני המקום, לפי שעמד בעשרה ניסיונות. וכך אמרו במפורש (אבות ה, א): "עשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם, להודיע כמה חיבתו של אברהם אבינו." (ספר אמונה וביטחון המיוחס לרמב"ן)

מבחן האמונה

כאשר אברהם אבינו שב מן העקדה, לאחר שעמד בניסיון הנורא של עקידת בנו יחידו, היה מן הסתם שמח וטוב לב על שזכה להתקרב לד' ולהוכיח לו את נאמנותו המלאה.

והנה, עם התקרבו לביתו, הוא שומע כבר את הצווחות ויללות הכאב העולות משם, עם פטירת שרה אשתו. ננסה נא לחשוב, כיצד היה מגיב אדם מן השורה במצב נורא שכזה. הרי ללא ספק שהיה ממלא את פיו בטרוניות קשות, ושואל ומתריס: 'זו תורה וזו שכרה?!' 'זה השכר שמקבלים על הקרבה כזו שהקרבת לי למען הקב"ה?!' - עד כדי שהיה מתחרט על מעשה העקידה!

אבל אברהם עומד מול כל המשטינים בעוז ובתעצומות. יודע הוא **שכל מה שעושה הקב"ה, הכל לטובה**, וגם דבר נורא זה של פטירת אשתו הוא הטוב האמיתי שלו!

אברהם אבינו, אבי האמונה בעולם, הרחיק את עצמו מהדעות הכפרניות, וידע בבירור שאם שרה מתה, הרי הפירוש הוא שהגיע זמנה למות, ובודאי שאין לכך שום קשר למעשה העקדה. (הרב זילברשטיין / ברכי נפשי)

שפה עם שליחות

שפת המכאובים היא **שפה עם שליחות**, עם מטרה חיובית. היא דבר ד' לאדם באותיות של דם ואש, היא באה להעיר ולעורר, למרק ולזכך ולרומם. **שפת הניסיונות היא זו שיח מתמיד בין האדם לבוראו.**

מספרים על ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל שהיה בוחן את תלמידיו, ולפתע שמע את הרבנית פולטת מהמטבח: "אווי! החלב גלש". מיד אץ לקראתה, ושניהם לבשו את מעיליהם ויצאו מן הבית.

כשחזרו הסביר הרב לתלמידיו: נתעוררנו לבדוק - "למה נשפך החלב?" - ונזכרנו שבאותו הבוקר הגיע חלבן זקן ומר נפש לבקש צדקה, כדרכו בכל ערב ראש חודש, אך הוא לא קיבל את מבוקשו מכיוון שהרבנית איחרה לחזור מהשוק. מיד הלכנו לביתו ופייסנוהו...

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

לפני בוא משיח

"קודם ביאת המשיח יתגבר היצר הרע ויתאמץ לשבש את אמונתם של ישראל, והאמונה תהיה קשה מאוד, יותר מטיפוס על קיר חלק" (דעת תבונות לרמח"ל)

הרמב"ם כותב ב"אגרת תימן" שלפני בוא המשיח, יעבוד עם ישראל מסכת ניסיונות קשה, שמטרתה להבדיל בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו, ומאידך גיסא - לצרף ולחזק את האמונה בלבנות עובדי ד' באמת.

שעת חבלי משיח היא שעת בירור, אשר יברר ד' לו אחד מעיר ושניים ממשפחה, אשר לו המה באמת.

משל לחנווני הממתין בסבלנות עד שישלם הקונה, אולם כאשר הוא מתכוון לסגור את החנות, הוא גובה מיד את כל חובותיו.

עכשיו הוא סוף הבירורים של בני אדם, התכלית והגמר של התיקונים והגלגולים. והשכינה הקדושה עומדת אצל כל אחד מישראל ובוכה ומייללת עליו, עד שיתקיים "ולא יידח ממנו נידח".

וכפי שנאמר בדניאל (יב, י): על חבלי משיח: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים, והמשכילים יבינו". (הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

כי אתה עמד

מעשה באחד מבני שעשה מעשה לא חינוכי בהיותו ילד. מנוי וגמור היה עימי שהוא חייב להיענש על כך. אמנם כך נהגתי, אך מיד אחר כך רצתי לחדרי ופרצתי בבכי מר: אני, אמו אוהבתו, נאלצתי לייסרו! לאחר זמן כשיצאתי מהחדר, התבונן בי הילד ואמר: "אל תצטערי, אמא, זה הגיע לי."

מכאן תביני, בתי, איזה צער אנו גורמו להקב"ה כשאנו יוצרות מציאות שהוא, מקור החסד והרחמים, נאלץ, כביכול, לייסרונו. "רע - כי אתה עמדי" - רע לי, רבש"ע, על שמשכתי אותך, כביכול, לתוך הבוץ ששקעתי לתוכו, ועל כך אני מצטערת ומתייסרת.

באחת ההרצאות נגשה אלי מאזינה שנתנסתה בניסיון, ובפיה שאלה: אולי ד' עזב אותי?

נזדעזעתי! הרי אם למשפחה ברוכת ילדים, שאחד מילדיה מאושפז בבית חולים, היכן היא נמצאת עשרים וארבע שעות ביממה, בגופה ובמחשבותיה, לא עם הילד החולה?

אמרתי לה: בתי, **אם את בצער, הקב"ה עמך, ליד מיטת חוליך!**

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)